

ता दोष इत्युत । एवमुक्त्वा स भगवान् कुन्तिराजसुतां
तदा । प्रकाशकृती तपनः सम्भव तया सह । तत्र वीरः
समभवत् कर्णः शस्त्रधृतां वरः । आसक्तकवचः श्रीमान्दे-
वगर्भः स्त्रियाऽन्वितः । सहजं कवचं विश्वत् कुण्डली
द्योतिताननः । अजायत सुतः कर्णः सर्वलोकेषु विश्रुतः ।
भा०आ०प० । सुप्रीवोत्पत्तिः सुप्रीवशब्दे दृश्या ।

अरुणानुज पु० अरुणस्यानुजः । गरुडे तस्य ततोऽनुजात-
कथानुरुशब्दे दृश्या । [रोह रणे हरिः] हरिवं० ।
अरुणावरज पु० ईत० । गरुडे “अरुणावरजं श्रीमानारु-
अरुणित वि० अरुणं क्रियते स्र अरुण+कृत्यर्थे णिच्-कर्मणि
क्त, तारकादि० इतच् वा । १ रक्तवर्णीकृते २ जातलोहित-
वर्णे च । “स्तनाङ्गरागारुणिताञ्च कन्दुकात्” कुमा० ।

अरुणोदक न० अरुणसुदकं यस्य । १ सरोवरभेदे । उदकस्य वा
उदादेशे अरुणोदमप्यत्र । तच्च सरः मन्दरगिरिरूपविष्क-
म्भपर्वतस्यम् वि०पु० । २ नदीभेदे स्त्री सा च “मन्दरोत्सङ्ग
एकादशशतयोजनोत्तुङ्गदेवचूतशिरसोगिरिशिखरस्थूलानि
फलान्यमृतकल्पानि पतन्ति । तेषां विशीर्यमाणानामति
मधुरसुरभिस्तुगन्धिवह्लारुणरसोदेनारुणोदा नाम नदी
मन्दरगिरिशिखरान्निपतन्ती पूर्वैर्षोलाद्यतस्तपस्त्रायति”
इति भागवतोक्तस्थलस्या ।

अरुणोदय पु० अरुणस्योदयः तत्किरणस्योदयो यत्र । “चतस्रो
घटिकाः प्रातररुणोदय उच्यते” इत्युक्ते सूर्योदयात्
प्राचि चतुर्दण्डात्मके काले ।

अरुणोदयविद्धा स्त्री अरुणोदयकाले विद्धा । अरुणोदयकाले
दशम्या विद्धायामेकादश्याम् । “दशमीशेषसंयुक्ता यदि
स्यादरुणोदये । वैष्णवेन न कर्त्तव्यं तद्दिनेकादशीव्रतम्”
हेमा० भवि०पु० “अरुणोदयविद्धा तु द्वादश्यां पारणा
लाभेऽपि वैष्णवैर्नोपास्या” ए०त० रघुनन्दनः ।

अरुणोदयसप्तमी स्त्री अरुणोदयकाले मुख्यविशेषसाधनं
सप्तमी । साधयुक्तसप्तम्याम् । “सूर्यपक्षेण तस्या हि शुक्ला
साधस्य सप्तमी । अरुणोदयवेलायां तस्यां स्नानं महाफलम् ।
साधे सासि सिते पक्षे सप्तमी कोटिभास्करा । दद्यात् स्ना-
नार्घदानाभ्यामायुरारोग्यसम्पदः । अरुणोदयवेलायां शुक्ला
साधस्य सप्तमी । गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यपक्षशतैः
समेति” ति०त० भविष्य पु० ।

अरुणोपल पु० अरुण उपलः । (चुनीति) ख्याते पद्मरागे ।

अरुन्तुद वि० अरुणि सम्प्राणि तदति तद-खश् सुम् च ।
मर्मपीडके उःखदायके “अरुन्तुदमिवानां नववङ्गस्य

दन्तिनः” इति रघुः “नारुन्तुदः ख्यादात्तोऽपि न परद्रोह-
कर्मकृत्” मनुः ।

अरुन्धती स्त्री न रुन्धती । १ रोधनाकारिकायां स्त्रियाम्
२ वसिष्ठपत्न्याम् संज्ञात्वादव्युत्पन्नः “अन्वासितमरु-
न्धत्या स्वाहयेव हविर्भुजम्” रघुः “आर्याप्यरुन्धती तत्र
व्यापारं कर्त्तुमर्हति” “साक्षादिव तपःसिद्धिर्बभासे बहू-
रुन्धती” इति च कुमा० । सा च कर्द्दमप्रजापतेराकूत्या-
सुत्यन्ना भाग० तपसा सिद्धा नक्षत्ररूपेण सप्तर्षि-
स्थाने स्थिता । ३ तन्नामके नक्षत्रभेदे तत्स्थितिस्थानञ्च
“प्रायुत्तरतश्चैते सदोदयने ससाध्वीकाः । पूर्वे भागे भग-
वान् मरीचिरपरे स्थितो वसिष्ठोऽस्मात् । तस्याङ्गिरास्ततो-
ऽतिस्तस्यासन्नः पुलस्त्यश्च । पुलहः क्रतुरिति भगवानासन्ना-
नुक्रमेण पूर्वाद्याः । तत्र वसिष्ठं सुनिवरसुपाश्रितारुन्धती
साध्वी” ए०सं० ॥ विवाहकाले सैव पत्न्यै पत्या दर्शयते
“अरुन्धतीञ्च रुन्धाहमस्मीति” गोभि० । “एवञ्च सप्तर्षि
निकटवर्तिनीं सूक्ष्मां तारामरुन्धतीं रुन्धाहमस्मीति
मातमन्त्रेण पश्येत्” सं०त०रघु० । अरुन्धती यथा
पत्न्यौ असुरक्ता एवमेवं त्वं सयि इत्यभिप्रायेण तद्दर्शनम् ।
आसन्नसूत्यवस्य तां न पश्यन्ति यथोक्तम् सुश्रुते । “न
पश्यति सनक्षत्रां यस्तु देवीमरुन्धतीम्” भ्रुवमाकाशगङ्गां
च तं वदन्ति गतायुषे” ४ दक्षकन्यारूपे धर्मस्य पत्नीभेदे ।
“ददौ सदश घर्माय” इत्युपक्रमस्य “तासां नामानि मे शृणु”
इति चोक्त्वा । “अरुन्धती वसुधांसी लज्जा भास्वमरुत्वती ।
सङ्कल्पा च सुहृत्तां च साध्या विश्वा च भारत ! ।
धर्मपत्न्यो दश त्वेता इति” “पृथिवीविषयं सर्वमरुन्धत्या-
मजायत च” हरिवं० । ५ जिह्वायाञ्च “अरुन्धती भ्रुवञ्चैव
विष्णोस्त्रीणि पदानि च । आसन्नमृत्युर्नो पश्येच्चतुर्थं मात-
मण्डलम्” इत्युक्त्वा तत्रारुन्धत्यादिशब्दानां पारिभाषिकत्वं
दर्शयति यथा “अरुन्धती भवेज्जिह्वा भ्रुवोनासाप्रसुच्यते
विष्णोः पदानि भ्रूमध्यं नेत्रेऽग्नौ मातमण्डलम्”
काशीखण्ड० । [वसिष्ठे सुनौ

अरुन्धतीर्जाणि पु० अरुन्धती जाया यस्य निङ् सभा० ।
अरुन्धतीदर्शनन्याय पु० अरुन्धत्यादर्शनमिव दर्शनं यस्य तत्
सूचको न्यायः । प्रथमस्य लदर्शनेन सूक्ष्मदर्शनरूपे न्याये
“यथाऽरुन्धतीं दिदर्शयिषुः तत्समीपस्थां स्थूलां
तारामसुख्यां प्रथममरुन्धतीति ग्राहयित्वा तां प्रत्याख्याय
पश्चादरुन्धतीमेव ग्राहयति” शा०भा० ।

अरुन्धतीनाथ पु० ईत० । वसिष्ठे सुनौ तत्पत्यादयोऽप्यत्र ।